DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 29 września 1961 **Nr 11** Poz. 18—20

T R E Ś Ć:

18.

OKÓLNIK Nr PD 4652/3/61 z dnia 14 września 1961 r. w sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym i podatkiem od operacji nietowarowych instytucji publiczno-prawnych.

Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że okólnik Nr PD 12/3/59 z dnia 29 kwietnia 1959 r. w sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym i podatkiem od operacji nietowarowych instytucji publiczno-prawnych (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 6, poz. 17) ustalający, że wymienione w nim instytucje, są jednostkami gospodarki uspołecznionej, ma zastosowanie tylko dla celów podatkowych. Okólnik ten bowiem ma na celu wyjaśnienie przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym i podatkiem od operacji nietowarowych niektórych podmiotów gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr 63, poz. 359) i w tym zakresie może być stosowany.

Jeśli chodzi o ocenę charakteru wymienionych instytucji dla innych celów niż podatkowe, mają zastosowanie inne właściwe przepisy.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Rostkowski

19.

OKÓLNIK Nr CK 2428/1/61 z dnia 19 września 1961 r. zmieniający okólnik Nr CK 1169/1/61 w sprawie opracowywania kwartalnych sprawozdań budżetowych.

W okólniku Nr CK 1169/1/61 z dnia 12 czerwca 1961 r. w sprawie opracowywania kwartalnych sprawozdań budżetowych (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 7, poz. 11) ust. 15 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) do kosztów objętych normami zalicza się koszty objęte §§ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 8a, 9, 10, 10a, 11, 12, 13, 14, 21 i 24.

DYREKTOR CENTRALNEJ KSIĘGOWOŚCI
T. Zaremba
Główny Księgowy Budżetu Państwa

20.

OKÓLNIK Nr PO 8/61 z dnia 25 września 1961 r. w sprawie wyjaśnienia wątpliwości powstających przy wymiarze i poborze podatku gruntowego.

Terenowym organom finansowym nasuwają się wątpliwości przy wymiarze i poborze podatku gruntowego w przypadkach, gdy:

1) zachodzą rozbieżności między danymi organów administracji rolnej a stanem faktycznym co do osoby właściciela gospodarstwa rolnego,
2) przedmiotem opodatkowania są grunty objęte wspólną gospodarką,
3) gospodarstwo rolne należy do spadkobierców w częściach idealnych, a spadek nie został podzielony w formie prawem przewidzianej.

Wątpliwości te powstają szczególnie wówczas, gdy zachodzi potrzeba dokonania zabezpieczenia hipotecznego zaległości podatkowych albo wdrożenia egzekucji do gruntów, wchodzących w skład gospodarstwa rolnego.

W związku z powyższym, Ministerstwo Finansów na podstawie art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) wyjaśnia, co następuje:

I.

1) Stosownie do art. 7 ust. 6 dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1955 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) oraz art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 2 dekretu o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 1955 r. Nr 6, poz. 32) — dla określenia obszaru i klas gruntów oraz **osoby właściciela** (posiadacza, użytkownika) tych gruntów, miarodajne są dla celów wymiaru podatku gruntowego dane objęte ewidencją gruntów i budynków. Jeżeli tej ewidencji brak, miarodajne są wyniki szacunkowej klasyfikacji gruntów, ustalone przez właściwe organy administracji rolnej. Na terenach, gdzie klasyfikacja gleboznawcza nie została przeprowadzona, a szacunkowa klasyfikacja gruntów jest oczywiście wyższa od faktycznej jakości gruntów, miarodajne są ustalenia organów administracji rolnej, ujęte w tymczasowych rejestrach gospodarstw.

   Wymiar podatku gruntowego opiera się więc na danych ewidencji gruntów lub na innych ustaleniach organów administracji rolnej.

2) W myśl rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie trybu postępowania przy zgłaszaniu i dokonywaniu zmian w danych objętych ewidencją gruntów i budynków (Dz. U. Nr 27, poz. 159) — właściciel lub inna osoba władająca gruntem albo budynkiem obowiązana jest zgłosić zmiany, które zaszły w danych objętych tą ewidencją — do prezydium właściwej powiatowej rady narodowej **najpóźniej w ciągu 4 tygodni od powstania tych zmian**. Zgłoszenie powinno być dokonane na piśmie lub do protokołu. Zgłoszone zmiany w granicach gruntu lub w sposobie użytkowania powinny być na żądanie organu do spraw rolnych prezydium powiatowej rady narodowej udowodnione dokumentami pomiarowymi.

   Analogiczne zasady obowiązywały przy wymiarze podatku gruntowego za lata do 1954 r. włącznie, tj. przed wejściem w życie dekretu o ewidencji gruntów i budynków i przed nowelizacją art. 7 ust. 6 dekretu o podatku gruntowym. Stosownie bowiem do art. 7 ust. 6 dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283) oraz art. 2 i art. 4 dekretu o katastrze gruntowym i budynkowym (Dz. U. z 1947 r. Nr 61, poz. 344) — dla określenia obszaru i klas gruntów oraz **osoby właściciela** (posiadacza, użytkownika) tych gruntów, miarodajne były dane z operatów katastralnych, sporządzonych na podstawie przepisów dekretu o katastrze gruntowym i budynkowym, a w braku tych katastrów —

wyniki szacunkowej klasyfikacji gruntów. Według art. 8 dekretu o katastrze gruntowym i budynkowym, właściciele (posiadacze, użytkownicy) nieruchomości lub ich przedstawiciele obowiązani byli w ciągu 6 tygodni zawiadomić właściwe władze (wówczas władze miernicze) o dokonaniu lub powstaniu takich zmian, dotyczących ich nieruchomości, które podlegały wniesieniu do operatu katastralnego.

3) Z przytoczonych przepisów wynika, że jeżeli właściciel lub inna osoba władająca gruntem (posiadacz lub użytkownik w rozumieniu prawa rzeczowego) nie dopełnił obowiązku zgłoszenia zmian co do danych objętych ewidencją gruntów i budynków (dawniej kataster gruntowy), **wówczas wymiar podatku gruntowego, oparty o te dane, nie może ulec zmianie (sprostowaniu).** Będzie to miało miejsce w szczególności, gdy wymiaru podatku gruntowego dokonano na osobę zapisaną w ewidencji gruntów i budynków (ankiecie szacunkowej klasyfikacji gruntów), podczas gdy w rzeczywistości opodatkowane grunty są własnością (współwłasnością) również innych osób. Np. gospodarstwo rolne jest własnością męża i żony, a na nakazie płatniczym zgodnie z ewidencją wymieniono tylko męża; albo gospodarstwo rolne wchodzi w skład spadku i jest współwłasnością w częściach idealnych kilku spadkobierców, a na nakazie płatniczym, również zgodnie z ewidencją, wymieniono tylko spadkodawcę lub tylko jednego ze spadkobierców.

4) Jeżeli natomiast właściciel lub inna osoba władająca gruntem (posiadacz lub użytkownik w rozumieniu prawa rzeczowego) zgłosiła w terminie przepisanym udokumentowane zmiany co do danych objętych ewidencją gruntów i budynków (dawniej katastru gruntowego), lecz właściwy organ administracji rolnej nie dokonał tych zmian w ewidencji (katastrze) wbrew obowiązującym przepisom, a podatnik domaga się od organu finansowego sprostowania wymiaru, wówczas — po dokonaniu tych zmian przez organ administracji rolnej — organ finansowy powinien sprostować wymiar podatku w trybie przepisów o postępowaiu podatkowym.

5) Jeżeli właściciel lub inna osoba władająca gruntem (posiadacz lub użytkownik w rozumieniu prawa rzeczowego) zgłosiła po terminie przepisanym (nawet po wymiarze podatku gruntowego) udokumentowane zmiany co do danych objętych ewidencją gruntów i budynków **i właściwy organ administracji rolnej dokonał tych zmian w ewidencji,** to w tych przypadkach Ministerstwo Finansów nie sprzeciwia się, aby prawomocne decyzje wymiarowe podatku gruntowego uległy sprostowaniu, ale sprostowanie to może nastąpić jedynie przez wznowienie postępowania na podstawie art. 177 pkt 2 i 3 oraz art. 178 ust. 3 dekretu o postępowaniu podatkowym i tylko w granicach art. 141 tegoż dekretu, tj. za okres trzech lat, za który można jeszcze dokonać nowego wymiaru. Natomiast w przypadkach, opisanych w niniejszym punkcie, prawomocne decyzje za okres, za który nie można już dokonać nowego wymiaru z powodu przedawnienia, nie mogą być ani prostowane w trybie przepisów o wznowieniu postępowania ani uchylane lub zmieniane w trybie art. 182 dekretu o postępowaniu podatkowym.

II.

W kwestii odpowiedzialności za podatek gruntowy, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

1) Jeżeli grunty są własnością męża i żony lub innych członków rodziny oraz objęte są wspólną ich gospodarką w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym i na nakazie płatniczym wymienione zostały zgodnie z przepisami wszystkie osoby, do których grunty te należą, to wówczas każda z tych osób odpowiada za całość podatku wymierzonego z gospodarstwa jako podatnik stosownie do przepisów art. 14 dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Jeżeli jednak na nakazie płatniczym wymieniono nie wszystkich właścicieli (współwłaścicieli), lecz tylko jednego z nich lub niektórych, a w konkretnym przypadku nie mają zastosowania przepisy art. 16 ust. 1 dekretu o zobowiązaniach podatkowych, to wówczas osoby nie wymienione w nakazie płatniczym odpowiadają za podatek stosownie do przepisów art. 16 ust. 2 dekretu o zobowiązaniach podatkowych, czyli w takim stosunku, w jakim ich majątek (część gospodarstwa) był przyjęty do podstawy opodatkowania. Nadmienia się, że zasada ta dotyczy także zaległości z okresu przed dokonaną w 1960 r. nowelizacją art. 16 dekretu o zobowiązaniach podatkowych, ponieważ art. 16 także przed nowelizacją zawierał takie postanowienia. Realizacja tej odpowiedzialności następuje w drodze wydania decyzji o odpowiedzialności podatkowej stosownie do art. 15 dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Jeżeli chodzi o zaległości powstałe po dniu 1 stycznia 1957 r. — małżonek podatnika a także inni członkowie rodziny podatnika odpowiadają solidarnie z podatnikiem za jego zobowiązania podatkowe, o ile pozostają z nim we wspólnym gospodarstwie domowym, a podatnik uporczywie zalega z uiszczeniem należności (art. 16 ust. 1 zob. pod.). Odpowiedzialność ta zachodzi także wówczas, gdy członek rodziny nie jest właścicielem (współwłaścicielem) gruntów.

2) Jeżeli spadkobiercy podatnika objęli spadek, ale nie dokonali zgodnie z prawem działu spadku, to wówczas odpowiadają za podatek gruntowy, **wymierzony za okres po śmierci spadkodawcy,** jak członkowie rodziny (pkt 1, Cz. II niniejszego okólnika). Natomiast za zaległości podatkowe spadkodawcy odpowiadają wg zasad art. 17 zob. pod. — jako spadkobiercy.

3) Faktyczny użytkownik lub dzierżawca odpowiada za podatek z użytkowanej lub dzierżawionej nieruchomości stosownie do art. 20 zob. pod., jeżeli sam nie jest podatnikiem. Odpowiedzialność ta zachodzi bez względu na to, czy grunt jest użytkowany czy dzierżawiony na podstawie umowy czy bezumownie.

PODSEKRETARZ STANU
J. Dusza

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 5/1, dz. 7, rozdz. 3 w V-tym Oddziale Miejskim NBP w Warszawie.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA

PWPW-8543-61.-25.000. S-21.